

НАР. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН

ДЕПОЗИТИМ

1923

1849

ч. 10

Библейски уроци

Пров. 1957 г.

от 7 Април до 30 Юний 1923 год.

ЯКОВОТО ПОСЛАНИЕ

„Явлението на твоего слово просвещава,
вразумява простите“. Пс. 119, 130.

Б4641
1923
Кч. 2

НАР. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН
ДУБЛИКАТ

АДВЕНТНО КНИГОИЗДАТЕЛСТВО
София, ул. Цар Крум, № 9

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

от 7 Април до 30 Юний 19 '3 год.

Предварителни забележки.

— Сжчинителжт на Яковото послание. — В новия завет се срещат неколко личности с името Яков 1. Синжт Заведеев: Марк. 1, 19. 20; 3, 17; 2. Синжт Алфеев: Мат. 10, 3; Марк. 3, 18; 3. Брата на Господа: Мат. 13, 55; Марк. 6, 3; 4. Яков Малкия: Марк. 15, 40; 5. Брата на Юда: Юдино 1, Прието е общо че посланието е написано от праведния Яков, брата Господен. Историкжт Иосиф го нарича „Праведния“. Следствие на неговата правда и неговото усърдие. „Почти всички нови критици са сжгласни в това че Яков, брата на Господа е бил признат като висш чиновник на Иерусалимската цжрква и че той е сжчинителя на посланието“. „Той живееше в Иерусалим и изглежда да е женен (1. Кор. 9, 5) и беше по-рано признат за водител на цжрквата. Деян. 12, 17; 21, 18; Гал. 2, 9. 12. Може би гой е видел Христа малко преди неговото вжзнесение (1. Кор. 15, 7) и е заемал председателското место на сжбрннието в Иерусалим в 49 година. Деян. 15, 13“.

Време и место на сжчинението. — Времето за сжчинението на посланието не може точно да се определи. По после се определи 62 години след Христа. Прието е общо, че Яковото послание е написано в 61 година от Якова праведния в Иерусалим.

Много изражения и сжвети в това послание удостоверяват напжлно, че то е написано преди

разрушението на Иерусалим. Според едно сравнение на всички доказателства, които могат да се преведат изглежда че посланието не е било написано преди 50-а година, но също не по-късно от 62 година.

1 УРОК — 7 Април.

Изкушения. — Търсение на мъдрост.

Въпроси.

1. Как се именува сам Яков? На кого е адресирано неговото послание? Як. 1, 1. Забел. 1.

2. До кое време е ценно поучението на това послание? Як. 5, 3. 7—9. Забел. 2.

3. Кои опитности трябва ний да възприемем с радост? Як. 1, 2. Забел. 3.

4. Какво ще ни пренесе проверката на нашата вера, ако ний я понесем търпеливо? Ст. 3. Забел. 4.

5. До кога трябва да трае търпението? Що ще стане с сами нас, ако търпението остане трайно? Ст. 4.

6. От кого трябва да просим мъдрост? Кое насърчение се дава на тези, които просят по този начин? Ст. 5.

7. От кого иде всека истинска мъдрост и знание? Сравни Иер. 8, 9 с. Як. 3, 17.

8. Как стои мъдростта на този свет спремо мъдростта която иде от горе? I. Кор. 1, 20. 25—27.

9. Как трябва да се молим за тази мъдрост? Як. 1, 6. I. част.

10. С що са сравнени тези, които се молят с сжмнение? Ст. 6. посл. част. Забел. 5.

11. Коя молба е обещал Бог че ще я послуша? Мат. 21, 22; Марк. 11, 22—24.

12. Що не трябва да мисли човек който се люлее в вярата? Як. 1, 7.

13. Как се нарича този който се люлее в вярата? Какъв е той в действителност? Ст. 8.

14. Кой пример ни е даден в писанието за един двомислящ човек? Как повлиява непостоянството при развитието на характера? Бит. 39, 3. 4.

15. Що е възможно на един човек, който вярва в Бога? Марк. 9, 23.

Забележки.

1. Яков не е заемал никаква титла. Той не претендира за е. брат на Господа или един апостол или свещеник в Иерусалим. Той се означава просто като един раб Божий с титлата, която с славата си надвишава всека една друга.

Той пише на дванадесетте племена, които са тук и там, тоест на всички християни. Неговите съвети относно вярата за твърдота, за послушанието, търпението и самопредаването на Бога, което през всеко време и всеки народ са приложили че могат особено да помагат на тези които приживяват борбите през последните дни.

2. Понеже даденото тук поучение се простира до последните дни и означава християните като дванадесет племена, които са разпръснати тук и там, то от всичко това се вижда, че не е признат друг никой израил освен християните и то духовния израил Това ясно е обяснено, където е казано, че делото на запечатването в откр. 7, 1 - 8 ще събере 12-те племена по 12 хиляди и то от последния род.

3. Думата, която тук е преведена с „изкушения“ означава страдание, гонение или изкушаване по различен начин.

Когато се явят възражения, ний не трябва да гледаме на тях като на едно наказание или като на едно проклятие или едно нещастие, което ни посещава, защото сме безбожни. Божият народ биде

през всичките периоди проверен, мнозина даже пострадаха и до смърт.

4. Некой може вжнкашно да бжде много тжрпелив и вжпреки това много непостоянен. Целта на всички изпитания е да се развие в нас постоянството и твжрдоста, което е една част от характера на този който тжрпеливо изджржа изкушенията.

5. Нема по-подходящо сравнение на непостоянството отколкото морските вжлни, които се карат и вжлнуват от вятжра. Те никога не са в тишина, постоянно са в движение и са зависими от вятжра и промената. Сравни Ис. 57, 20. 21. Бог не желае да бждем такива. Той ни сжветва да градим нашата вяра вжрху неподвижната скала. Това е молене и приемане, тжрсене и намиране. Когато ний се молим за мждрост то той нема да ни отхвжрли вследствие нашето незнание, но самоволно според своята си предведливост ще ни джде всичко от което ний се нуждаем.

2 УРОК — 14 Април.

Слабостите на човека — коренжт на изкушението.

Вжпроси.

1. С що трябва един човек да се хвали в долното си сжстояние? Як. 1, 9.

2. С що трябва да се хвали богатия? Ст. 10. Забел. 1.

3. С що се сравнява слабостта на богатия? Ст. 11.

4. За коя добра цел може да се употреби богатството? Лука 16, 9—12.

5. Какво ни се казва за тези които обичат богатството? Екл. 5, 9. 10.

6. На кого се обещава блаженство? Какво се

обещава на тези които претърпяват изкушение? Як. 1, 12. Забел. 2.

7. Що не трябва да говорят изкушаемите? Защо не трябва да говорят това? Як. 1, 13.

8. Къде се намира зародиша на всеко изкушение? Ст. 14. Забел. 3.

9. Какво зачева похотта? Ст. 15. I част.

10. Какво ражда грехът, когато се извършва? Ст. 15 посл. част.

11. Коя заплата донася грехът. Римл. 6, 23; Откр. 20, 14. Забел. 4.

12. Какъв съвет се даде за предпазване? Як. 1, 16.

13. Коя беше причината според спасителя щото фарисеите да се заблуждават? Мат. 22, 29. Забел. 5.

14. От кого иде всеко добро и съвършено даване? Как се говори за Божиата непроменимост? Як. 1, 17. Забел. 6.

15. Що е сторил Бог за нас? Чрез какво сме родени? За коя цел? Ст. 18. Виж също I. Петр. 1, 23. Забел. 7.

Забележки.

1. Между човешките има класова разлика, но в Исуса Христа те всички са едно. Християнството ги издига всички на една висота. Истинската стойност на един човек се състои в неговата морална същност. Бог ни разглежда според характера. Христос не е умрял само за даровитите и почтените. Той умре за всичките. Всички имат този случай за да бъдат спасени. Бедните в този свет, простите, притеснените, измъчените от нисшето съсловие, които въпреки че са без значение пред човешките в Божиите очи са много ценни и то като офирското злато. Богатите в този свет без свети стремежи пълни с алчност и себелюбие, ако не се покаят ще оста-

нат само един сух клон. Безсжмнение че един такжв който иде на себе си и тжрси с смирение на духа Бога, той ще се радва, защото неговото сжрдце се е смскчило и смирило.

2. Преди ний да получим короната, трябва да бждем проверени. При изпитанието се разделя плевата от пшеницата. При всеки един живот трябва да има места за борба. Огжн, чук и пила са нужни за да се даде една форма на метала. Така се оформява сжщо характера и полира при изкушението. Който тжрпеливо се очистя през време на претопяването, той ще получи короната.

3. Думата „похот“ означава по-вече желание. Извора на всеко изкушение се намира в самия човек. Може би да има вжнкашни причини за грех, но трябва една вжтрешна наклонност да предхожда, едно желание според което грехжт получава сила. Нема ли желание, нема ли апетит за ядене, даже и когато храната се намира пред нас. Необоздания човек се превлича от собствените си по-натура навици. Всеки има нужда от сила над греха, който грех е в плжтското сжрдце.

4. Заплатата или вжзнаграждението на греха не е вечен живот в нещастие и в неизказано мжчение в огнения пжкжл, но смжрта, втората смжрт в „огжня приготвения за дявола и неговите ангели“. Мат. 25, 41. Праведните получаваг дарбата Божия, вечния живот — грешниците обратното, вечната смжрт.

5. Заблудата е тжмнината, а истината е светлината. Незнание писанието и силата Божия е отговорността за целзта заблуда и тжмнината, която покрива земята или в областа на науката или пжкв в религията.

6. Бог е постоянно сжщия през всеко годишно време и период, „защото аз сжм Господ, не се изменявам“. Мал. 3, 6. Нема променение в неговия

характер, неговите цели и планове. Какъвто е бил през миналата вечност такъв ще си остане и за през идущите безбройни периоди. Между хората се променява много нещо, народи загиват, но Бог си остава същия. Ний днеска имаме още същия, благословения Христос, който изцеляваше болните и успокояваше натъжените, когато живееше на земята. Евр. 1, 10—12; 13, 8.

7. Словото според изражението „родил ни е“ в същата смисъл изречено, както е и ст. 15; „ражда смъртта, но Словото Божие ражда живота“. Божия глас, неговото Слово ще причини възкресението на мъртвите от техните прашни легла.

3 УРОК — 21 Април.

Всаденото Слово — чисто благослужение.

Въпроси.

1. Какво поучение ни се дава относно слушането? Що се казва говоренето? Какво ни казва апостола относно гнева? Як. 1, 19. Забел. 1.

2. Кое подобно поучение ни дава Апостол Павел? Ефес. 5, 4; Кол. 3, 8.

3. Защо трябва да се предпазваме от гнева? Як. 1, 20.

4. Що трябва да отхвърлим? Ст. 21. 1. част.

5. Що трябва да приемем? За какво е достойно това Слово? Ст. 21 посл. ч. забел. 2.

6. Що е нужно от наша страна за да може да ни бъде полезно Словото? Ст. 22.

7. С кого се сравнява човекът, който слуша, а не твори? Какво прави той когато се огледа? Що забравя той тогава? Ст. 23. 24,

8. Чрез кое сравнение показва Спасителя безумието на подобна постъпка? Мат. 7, 24 - 27.

9. Кое е големото огледало на християнина?

Кому е обещано едно благословение? Як. 1, 25. Забел. 3.

10. Чрез какво се показва празнотата на религията? Ст. 20. Забел. 4.

11. От що трябва да се въздържа постоянно езика? 1. Петр. 3, 10; Пс. 34, 14.

12. Какво желание псалмопевица да изпълни? Пс. 39, 1.

13. Как ни се разяснява що е чисто Богослужение? Як. 1, 27. Забел. 5.

14. Що се сдържа всичко в израза „непорочен“? 1. Иоан. 2, 15. 16.

15. Колко внимателни трябва да бъдем когато се представяме на Бога? Римл. 12, 1.

16. С кого не трябва ний да се съобразуваме? Кое преобразуване трябва ний да преминем? За коя цел трябва това преобразуване да стане? Ст. 2.

Забележки.

1. Често пъти трябва да съжаляваме, че сме говорили и то много малко когато требаше да мълчим. Виж също Пр. 10, 19; 13, 3. Екл. 5, 1. 2.

2. Посаденото от Бога Слово в нашите сърдца създава едно ново творение в Христа Исуса. 1. Петр. 1, 23.

3. Не е достатъчно само при удобен случай да се вгледваме в големото огледало на Божия закон; защото с нас ще се случи така щото с беглия си поглед в огледалото скоро ще забравим грешката, която ни се показва. Ний трябва постоянно да се вгледваме в Бож. закон, чрез който ни се показва греха и да не бъдем забравливи слушатели; но да бъдем творители на Словото. Некои се трудят да унищожат закона, защото им открива грешките и недостатъците в техния живот. Това е тъй глупаво, както когато некой строши огледа-

лото на парчета, защото му показвало слабостите на телото или пжк дрехите. Такива чловеци са както оня индиец, който строшил микроскопа си защото имал доказателство, че в водата за пиене имало живи сжщества.

4. Мнозина ще бждат претеглени на везните и ще бждат намерени леки в тези неща Кжде са християните, които се водят според това правило? Кжде са християните, които заемат Божията страна срещу тези които говорят зло? Кжде са угодните пред Бога, които имат постоянна стража на дверите на устата си? Не говори за никого зло. Когато некой говори в твое присжтствие лошо постави се против него. Уклонявай се да го слушаш макар и неговите думи да са тжй мили. Може би той да проявява привжрзаност и пак да сее в закрыта цел интриги и в тжмнина да убоде характера.

5. Относно нуждите на нашето тело за чиста вода, чист вжздух и чиста храна се е говорило доста много. Но което е от най-голема важност това е чистото Богослужение. Може чиста вода да се пие, чист вжздух да се диша и чиста храна да се яде и пак сжрдцето да бжде развратено и да се притежава заповеднически характер. Само чрез силата Божия и чрез Светия Дух може да се промени грешното и измамливо сжрдце.

4 УРОК — 23 Април.

Пред Бога нема лицеприятие — Мерката в сжда.

Вжпроси.

1. С кой сжвет започва втората глава? Як. 2, 1. Забел. 1.

2. Коя разлика се прави често пжти между богати и бедни? Ст. 2.

3. Как се засвидетелствуваше често пжти уважението пред личността? Ст. 4.

4. Какви са тези които правят подобна разлика? Ст. 4.

5. Как гледа Бог на земните жители? Пс. 33, 13 - 16.

6. Какво прие Апостол Петжр за истина? Деян. 10, 34. 35.

7. Какво трябва да бжде нашето джржание спремо всичките човеци? Пр. 24, 23; 28, 21; Забел. 2.

8. Кому е обещано Царството Божие? Мат. 5, 3. 5. 10.

9. Кой упрек отправя Яков спремо некой? Що правят богатите? Як. 2, 6. 7.

10. Как ще се изпжлни царския закон? Ст. 8. Виж. сжщо Мат. 22, 35 - 40. Забел. 3.

11. Що правят тези които гледат на лице? Чрез какво се признава този грех? Як. 2, 9.

12. Колко са повинни ако само погрешат в една точка? Ст. 10. Забел. 4.

13. Как се разеснява това? Ст. 11.

14. Как се нарича онзи закон. Как сме сжветвани да говорим? Ст. 12.

15. Как ще бждат сждени тези, коиго сами не са откривали милост? Ст. 13.

Забележки.

1. Никой, който признава чистата и неопетнената религия на нашия Господ не трябва да предписва между цжрковните членове некому една разлика на способност или да открие каква и да е партийност вследствие разликата на способностите. Ний всички сме едно в Христа Исуса.

2. Когато Бог не гледа на лице, то той внимава на характера. Той ще направи чистия и светлий характер да стане безсмжртен в неговото цар-

ство. Ний трябва да любим също един добър характер и да го ценим без да обръщаме внимание в какви дрехи е облечен.

3. Тук нам ни се напомня за висшия и почтения закон пред който всички равно ще застанат. Там нема нито богат, нито беден, нито висок, нито нжк нисжк. Тогава ще се открият правдата и неправдата, виновността и невиновността. Това е то „царския закон“, защото е закон на великия цар. Пред този закон трябва всички да се приклонжт, Чрез това най-после ще се премахнат всички различия.

4. Нравствения закон е откровението на Божията воля, която сжджржа длжностите, които човеците имат от една страна спремо своите си близки както ни разяснява и Лука 10, 33–37. Този закон е духовен и сжвжршен и се отнася за всичките вжтрешни влияния и вжнкашни действия на човека и не може никога да се промени нито нжк да се обезцелява.

5 УРОК — 5 Май.

Вера и дела.

Вжпроси.

1. Кой вжпрос поставя Яков относно верата? Як. 2, 14. Забел. 1.

2. Чрез кой пример разяснява той значението на своя вжпрос? Ст. 15. 16. Забел. 2.

3. Какво заключение се извлича от това? Ст. 17.

4. От цо се познава истинската вера? Гал. 5, 6.

5. Кое вжзражение може да се даде? Какво изискване се прави? Як. 2, 18. Забел. 3.

6. Що се казва за верата че Бог сжществува? Що се казва за вярването на падналите ангели? Ст. 19. Забел. 4.

7. Кое заключение се дава на ново? Ст. 20.
8. Кой въпрос се задава относно Авраама? Ст. 21.
9. Чрез какво се усъвършенствуват делата? Как се открива усъвършенствуването на верата? Ст. 22. Забел. 5.
10. Кои думи от писанието се изпълниха по този начин? Как се нарече Авраам? Ст. 23.
11. Как е описана сжщата истина чрез Ап. Павел? Римл. 4, 1—5.
12. Какво заключение тегли Яков от примера на Авраама? Як. 2, 24.
13. Кой следующ пример се дава за оправдаването чрез вера? Ст. 25.
14. Кое впечатлително разяснение се дава за мъртвата вера? Ст. 26.

Забележки.

1. „Дали може верата да се спаси?“ Да, истинската вера може да спаси душата. Ефес. 2, 8; Марк. 16, 16. Дела не могат ни спаси. Ний ще се спасим само чрез вера, а за доказателство на това да нямаме в живота си плод. Една обява за извествяване за продажба на стока не е още сигурно доказателство, че стоките са в действителност тука. Значението на този стих е, че верата, който претендира че я притежава, а той сам не се открива в един свет живот — не може да го избави, защото тя не е истинска вера.

2. Апостол Павел говори за делата на верата I. Сол. 1, 3. Верата живее и се открива в добрите дела. Този род вера, която позволява на човека да каже: „Аз имам вера!“ и през сжщото време да търпи, щото безпомощния и голия да не бжде нахранен и облечен кждето можеше да помогне на нуждите и не го направи — то такава вера е безполезна. Подобна вера е мъртва. Това не е вера.

Такъв един човек не верва в действителност нищо. Той признава нещо, което сам не го върши. Плодът, който се вижда в живота определя дали ний имаме истинска вера или не. Дървото се познава от плода.

3. Възражението, което апостолът тук дава споменава, като че ли може би да се мисли, че религия не може всекога да се открива по един и същи начин и ний не трябва да теглим заключение, че тя не съществува, защото тя не се открива по външност всекога по един и същия начин. Един човек може да я открива по един начин и друг по друг начин и въпреки това и двамата имат истинското смирение. Един може да се отличава чрез верата си, друг чрез делата си и двамата могат да притежават истинската религия.

Но тя трябва да бъде една жива вера на която верността се засвидетелствува с самопожертвателност чрез делата на любовта, които ти (верата) ще създаде. Едно правоверно разбиране могат и бесовете да притежават. Едно голо признание на верата не е нищо друго освен едно човеческо тело без живия дух. Истинската вера люби, работи и живее. Тя направлява съвеста, говора и живота чрез уверението от Божието постоянно присъствие; тя показва своето си достоинство и духовните действителности чрез разделата от света. Тя взема Божия закон като една действителност и действува чрез любовта, като прилага същевременно непосредствено с въодушевление всекидневно великите истини.

4. Една само гола разбрана вера не е вера. Тя нема никого да спаси. Падналите ангели имат д-но правилно разбиране на верата в Бога. Те зна-ет, че той съществува. Те са били на небето. Те янаят нещо за неговата същност и за неговата сила макар и да беха против него. Техната вера не

ги води към покаяние. Тя ги заплашва. Те треперат при знанието за това което техната вера им открива. Мнозина човеци имат уверението относно правилното разбиране на верата и за съществуването на верата и за съществуването на Бога и божественното даване на неговото Слово и въпреки това продължават да живеят в греха. Истинска вера води към подновяване на живота и то към пълното самоотдаване на Бога, която вера се открива в служба на любовта.

6 УРОК — 12 Май.

Езикът.

Вжр си.

1. От що предпазва Яков верующите? Коя причина дава той за това предпазване? Як. 3, 1. Забел. 1.

2. Що правим всички? Ст. 2. 1 ч.

3. Кой е свършен мъж и как може да се провери? Ст. 2 посл. ч. Заб. 2.

4. С кои думи е описан мъдрият човек? Пр. 13, 3; 29, 11. 20.

5. Как се покоряват конете? Як. 3, 3.

6. Как се обръщат корабите? Ст. 4.

7. По кой начин се описва езикът? Ст. 5. Забел. 3.

8. Как е описан още немирният уд? Как влияе той често пъти на верующите? Ст. 6. Забел. 4.

9. Що откриват нашите думи? Мат. 12, 34; Лука 6, 44. 45.

10. Според какво ще бъдем съдени в същия ден? Мат. 12, 36. 37.

11. Кой съвет ни дава за това Соломон относно нашите думи? Екл. 5, 1; Пр. 10, 19.

12. Кой успех имат хората когато укротят животните? Як. 3, 7.

13. Кой успех имат те когато полагат усилия да укротят езика си? Как е наречен езикът? Ст. 8.

14. Кое противоречиво дело се извършва често пкти от страна на езика? Ст. 9.

15. Кой съвет се дава на тези, които желаят да следват живота? Пс. 34, 12-14.

16. Що трябва да бъде нашата молитва? Пс. 141, 3.

Забележки.

1. Планът на това послание е да напомни за неща, които изискват помощ. Некои от заблудите и неприличията, които се явиха между народа са споменати в миналата глава. Други са споменати в тази глава.

„Не бивайте мнозина учители.“ Този съвет се отнася очевидно срещу всека фалшива страст за поучение срещу догматическите спорове на които спорове много наблегаха юдейските християни.

2. Който е господар на думите си в истината той ще бъде също господар и на делата си.

3. „Ето малко огън колко големо вещество запаля!“ Това е един подходящ образ за разширението на пожара, който се запалва чрез неугържимия и неосветения език.

4. „Вазпаля колелото на живота ни и сам той се запалва от пжкжлжт“. Това означава, как един необуздан език може напълно да завладее човека и да упражнява влияние над неговия живот и да го преобърне в един голем огън на разрушение. Тук думата „пжкжл“ не е преведена от думата хадес (гроб) но от думата геенна. Неосветения, необуздания език запалва в фамилията, в църквата и между близките пламъка на геенната, огъня на пжкжла. Ний лично трябва да се предпазваме да не запалим пжрвите искри аа това страшно упостошение.

Колко често пъти вече се запалва този пжк-лен огни чрез неправилното употребяване на езика в църквата и здруженията! Нищо не може в действителност да прокуди светия дух от вашия живот освен едно неправилно употребяване на този необуздан уд. Един необуздан и неосветен език може да бжде едно страшно орждие на сатана. Нема по-накосно орждие на злия отколкото езика на интригуващия, бжбрача, клеветника и ласкателя. Вследствие фалшивото употребление на езика има и много очи пжлни с сжлзи, сжкрушени сжрдца, унижени фамилии и унищожен живот. Църкви са разпокжсани и ближни са осждени чрез клеветника и хора, които се месят в чужди работи.

7 УРОК — 13 Май.

Джрвото се познава от плодовете.

Вжп оси.

1. Що излиза често пъти из устата на човека вследствие на необуздания език? Що казва апостолжт? Як. 3, 10.

2. Що казва Соломон за силата на езика? Пр. 18, 21.

3. Чрез кое сравнение ни се разяснява противоречието на живота в който езика не може да се уджржи? Як. 3. 11. Забел 1.

4. Кой подходящ вжпрос се задава за подобен живот и с какви образи от природата е представен той? Ст. 12. Забел. 2

5. Чрез кое пояснение Исус обясни ясно тази истина? Мат. 7, 15 20.

6. Що откриват нашите думи? Лука 6, 45; Мат. 12, 33 35.

7. Как се откриват истинската мждрост и учение? Як. 3, 13. Забел. 3.

8. Чрез какво се откри истинската виделина на света? Иоан. 1, 4; 9, 5. Забел. 4.

9. Що ни моли Апостолът да правим когато имаме свада в сърдцето си? Як. 3, 14. Забел. 5.

10. От кой извор иде тази мъдрост? Ст. 15.

11. Кои са плодовете от свадата и завистта? Ст. 16.

12. Що сме поканени нач-сърдечно да отхвърлим? I. Петр. 2, 1.

13. Чрез какво биде Юдейския народ възбуден за да разпнат Исуса? Мат. 27, 18; Марк. 15, 10.

14. Какво сравнение дава Соломон между едно тихо и завистливо сърдце? Пр. 14, 30.

15. Що се казва относно мъдростта, която е от горе? Як. 3, 17.

16. Как се сее плодът на природата? От кого се сее? Ст. 18. Забел. 6.

Забележки.

1. Никой извор не може да бжде едновременно сладък и горчив. Може един горчив поток да проникне чрез некой отвор или пукнатини в един извор от чиста вода и макар той да е малък то всичката вода се огорчава. В природата не може да се намери подобно противоречие както един извор, който да дава сладка и солена вода. Подобно нещо не трябва също да се среща в живота на един човек, а най-малкото при един християнин.

2. Четири образа се дават, които описват само по-себе си един противоречив живот: един извор, една смокиня, една лоза и солена вода. Един извор не може едновременно да дава сладка и горчива вода; една смокиня не може да роди маслини, една лоза не може да роди смокини; морето не може да даде сладка вода. Сжобразно обикновените действия

на природата тези неща са невъзможни. Всички тези образи са употребени за да се покаже пълната невъзможност, че когато порочността живее в едно сърдце не може в същото да живее и благодеяние или когато в сърцето се хранят умира и зло там не може да живее Божиата любов.

3. Горделиви, надменни, неуважаеми и неосветени личности могат да се сметат за много учени и да следват призиванието си, могат и опитни да бъдат, но подобни човеци нямат истинската мъдрост. Тя иде от горе и се открива в една света обхода на живота.

4. Че живота е виделина това се удостоверява също при Христовите последователи. Ний сме писма които са познати и които ще се прочитат от човеците. Нашите думи имат малко тежест ако те не се подкрепят от един подходящ живот.

5. Когато вий се намирате под влиянието на един неприятен горделив и надменен дух и когато вий се опитвате или се преустановявате че разпространявате истинската религия, не се хвалете. Вий нямате религия и истинска мъдрост и едното от двете признания е лъжа срещу истината.

6. „Сее се и мир“. Полета не се засеват с семена в размирица от едно множество човеци или нжк когато има сражение. Преди всичко това е най-важно едно тихо действие, когато земеделецът посева семената си на своята нива. Целта на религията е да се издигне мира. Тя е преди всичко мир както при началото в сърцето на всеки един по отделно така и общо на всички които са на земята и на небето.

Приятелство с света и неговите следствия.*Вжпроси.*

1. С кой вжпрос започва 4-а глава на Якововото послание? Кой отговор се дава? Як. 4, 1. Забел. 1.

2. Как се описва разпирята на църковните членове? Ст. 2. 1. част.

3. Коя слабост им се предписва в тяхното положение? Ст. 2 посл. част. Забел. 2.

4. Как сме насърдени ний да се молим? Иоан. 14, 13. Лука 11, 9 13; Мат. 21, 22.

5. Кой пример ни дава Исус в това отношение? Марк. 1, 35; Лук. 5, 15. 16; 6, 12.

6. Какво пречи според израза на Якова, за да не бжде послушана молбата? Як. 4, 3. Забел. 3.

7. Кое подобно поучение ни се дава на друго място в Словото Божие? Пс. 66, 17; Ис. 1, 13 15; Сравни с I. Иоан. 3, 22; Иоан. 9, 31.

8. Как са наречени християните, които са свързани с света? Що се казва относно приятелството с света? Як. 4, 4. 1 част,

9. Що се казва за тогова който е приятел на света? Ст. 4. посл. ч. Забел. 4. Сравни I. Иоан. 2, 15. 16.

10. С кои думи учеше Исус сжщата истина? Мат. 6, 24.

11. Кой вжпрос задава Яков в гл. 4, 5? Заб. 5.

12. Кому се противи Бог? Кому се дава благодат? Ст. 6. Забел. 6.

13. Кое становище трябва да заемем ний спремо Бога според сжвета на апостола? Как трябва ний да се държим спремо противника? Ст. 7.

14. Как се противопостави Исус на противника, когато биде изкусен?

15. Как победоносно беше той срещу силата на изкусителя? Ст. 1^а. Сравни. Ис. 59, 19.

16. Кой сериозен съвет се дава за скромността на личността? Як. 4, 8. Забел. 7.

Забележки.

1. До тук поученията и съветите беха общи. Но сега са лични. От къде произлизват боеве и борби „между вас“?

С тази дума „боеве“ не се означават войните между народите нито пък споровете пред съда, но по-вечето борбите които се създават от себелюбието и жестокосърдечието.

2. „Немате защото не просите“. Тук е представена една от най-големите причини за духовната смърт и за разприте в фамилията. Чувствува се липса на молитва.

3. Истинската смисъл е: Ако вий се молихте правилно то стремежите и чувството немаше да бждат заети толкова с светски неща. Всички ваши оправдани нужди ще бждат задоволени и несправдите, борбите и разприте нема да съществуват между вас.

4. Този свет има своя Бог. Ний не можем да служим на небесний Бог и на Бога в този свет. Тези които се покланят пред боговете на този свет те са в действителност врагове на Бога.

Колко са на редко тжй наречените християни, които могат с светския Дух и с светската обхода — да бждат угодни с живота си на Бога или пък да имат место в царството Божие? Когато света проникне в църквата, тогава църквата става жертва, защото нейния духовен живот е загасен.

5. Стихът гласи следното: „Или мислите че напусто казва писанието; на завист ревнува духът, който живее в нас“. Този стих съдържа едно обе-

щание за вътрешното настояще живеене на Св. Дух, който постоянно се противи на зависта.

6. Сигурния път да се угоди на Бога е човек да се съгласи с неговата благодат и неговата предвидливост. Когато един човек го признае в всичките негови пътища, тогава той (Бог) ще го ръководи във всичките негови стъпки. Алчният човек не хваща за сенката и изгубва действителността.

7. Езичниците и юдеите беха свикнали да мият ръцете си преди да пристъпват да участвуват към откритото богослужение. При тях почива особена мисъл, че е нужно да се напуснат греховете за да бъдат приети и за тази цел те се стремят да изпълнят предписанието и да се явят свети при него. Само външното миене на ръцете само по себе си не може да ни препоръча неговото благоволение; но това, за което миенето на ръцете е само един образ биде възприето от него. От това което тук се казва, ний можем да заключим, че никой не може да се надева на Божията благодат, който не оставя престъплението.

9 УРОК — 2 Юний.

Осжданието — Суетността на земните неща.

Въпроси.

1. Кой съвет относно основното покаяние дава писателят на посланието? Як. 4, 9. Забел. 1.

2. Кой следующ съвет се дава? Какво ще бъде благословеното следствие, когато се приеме от сърдце? Ст. 10. Забел. 2.

3. Що не трябва ний да правим? Ст. 11. I. част.

4. Кому са длъжни тези които говорят зло

за братята си? Какви стават тези които вжршат? Ст. 11. посл. ч. Забел. 3.

5. Що учеше Исус относно сжденето? Мат. 7, 1. 2.

6. С кои думи открива Павел тази истина? Римл. 2, 1; Ефес. 4, 29—31.

7. Кое поучение дава Апостол Петър срещу одумването? 1. Пет. 2, 1.

8. Колко истински извори има на закона? Що може единият законоположник да стори? Кой наложителен въпрос се задава? Як. 4, 12. Забел. 4.

9. За коя челов. класа се говори особено? Що казват тези човеци? Ст. 13. Забел. 5.

10. Как е описана несигурността на живота? Ст. 14. Забел. 6.

11. Как е описана несигурността на живота? Пс. 39, 4. 5.

12. Как представя пророк Исаия краткостта на човеческия живот? Ис. 40, 6.

13. Какво трябва ний затова да казваме при всички случки в този живот? Як. 4, 15. Забел. 7.

14. В кой дух се хвалеха тези, които приеха посланието? Що се казва за подобна хвала? Ст. 16.

15. Кое е скръбното следствие, когато не се вжрши това, което се признава за право? Ст. 17.

Забележки.

1. Яков продължава да поставя своя сжвет — пред тези, които вследствие на недостатъчна християнска опитност са длжжни на нещата, които се споменват в миналия урок. Основно покаяние и смирение на сърдцето се изисква от тези, които нарушават Божиите сжвети.

2. Натжжени и кающи се лежаха на земята и се тжркалеха в пепела. Когато се успокояваха и получаваха прощение, те ставаха от земята изтжр-

сваха пепела и се обличаха в своите си по-добри дрехи. Бог се обещава да издигне човеците от пепела, ако те се смират в истината.

3. В писанието не се оежда друго толкова положително отколкото навиците и то присждата над основните причини и държането други да се обвинят. Нема друго по-опасно пред което ний да сме изложени пред заблудата отколкото опасността да заемаме привилегията на Бога

Който сжди, той се сравнява по-длжност и права с висшия сждия. Понеже само Бог познава сждцето и той прочита основаните причини затова сам той може да бжде и сждия. Тези които искат да осждаат другите, те сами искат да се поставят вместо Бога и това е сжшността на папството.

5. Тук може би се има пред вид обичая през онова време. Човеците тжргуваха от град в град и носеха стоките си на тжрба. Скроените планове относно нещата в този живот без да участвува Бог в сметката, са суетни.

6. Много ясно, че човеческия живот е само пара и по причина на това човек не трябва да се хвали. Затова колко е необходимо човек да се джржи за една постоянна сжщност.

7. Не само нашето дело зависи от волята на Бога, но и самия наш живот.

10 УРОК — 9 Юний.

Положението през последните дни — Сжвети за тжрпение.

Вжпроси.

1. Кое ридание описва Яков между богатите? Як. 5, 1.

2. Що се казва за техното богатство? Ст. 2. Забел. 1.

3. Що се казва за техното злого и сребро? Що ще бжде раждата? Ст. 3. първа част. Забел. 2.

4. През кое време става особено събиране на съкровища? Ст. 3. посл. част.

5. Как е описано действието на работящите? Кой слуша техния глас на нужда? Ст. 4.

6. За коя цел употребиха богатите своето си богатство? Кому служиха те. Как е описано скръбното време през което те ще живеят? Ст. 5. Сравни с Иез. 9, 4-8.

7. Кои действия на притеснения предприеха богатите? Як. 5, 6. Забел. 3.

8. За какво съжветвани верующите? До кое време трябва да упражняват те търпение? Ст. 7. I. част.

9. Кой пример се употребява за да се разясни какво трябва да бжде търпението? Ст. 7, посл. част. Сравни Римл. 12, 19. Забел. 4.

10. Кой съвет се повтаря. В какво положение трябва да се намира сърдцето? Як. 5, 8. I част. Забел. 5.

11. Кое големо събитие е предвратите? Ст. 8. посл. ч.

12. Кой съвет даде Исус на тези които ще живеят през времето на неговото пришествие? Март 24, 44-51.

13. Кой подобен съвет даде апостол Павел? Римл. 13, 11-13.

14. Какво не трябва ний да правим? Защо трябва ний да страним от това? Кой е пред вратата? Як. 5, 9. Забел. 6.

15. Кой ни е преустановен през това време като пример? Ст. 10.

Забележки.

1. Изражението богатство е употребено за всекакви имущества, които са ценни и същевременно изложени на пагуба.

2. „В свидетелство“. Техните изгнили провизии, техните разкъсани дрехи от молци, техните покрити с ражда пари са толкова много свидетелства гдето те не са отказали подкрепата на бедните вследствие на немане, но те измамиха бедните вследствие на себелюбие и скъперничество.

3. „Не ви се противи“. Бедните немаат никого който да се застъпи за тях когото въздишат под товара на неправдата. Но ако те очакват търпеливо има един, който е чул с ушите си техния вик и той ще им даде правото.

4. Ранният и късният дъжд за който тук се отнася, може също духовно да се схване. Ранният дъжд беше дъждът за сеене а късният дъжд беше дъждът за зрелата жетва. Първият падаше в Юдея през Ноемврий, последният към края на Април когато класовете се пълнят с семена. Без него земята ще остане безплодна. По същият начин ранният дъжд на духа се изле на петдесетницата за да напои семето. Късният дъжд трябва да падне за да донесе зрелостта на земната жетва. До тогава ний трябва да бъдем търпеливи.

5. През това време на проверката ний не трябва да бъдем не търпеливи, както мнозина са такива и чрез това да си представяме право да сложим ръка на възпросните средства? Ний трябва търпеливо да очакваме времето, когото Исус ще дойде и ще даде всекому според делата.

6. Не въздишайте, не роптайте, не обвинявайте в не търпение, не си оставяйте да се водите от некое злодеяние, което може да ръководи ва-

шите чувства спремо тези които ви притесняват. Оставете всичко това в тайно в ржката на Господа.

11 УРОК — 16 Юний.

Търпение — молба за болни — покаяние на грешника.

Вжпроси.

1. Кой се ублажава? За какво чухме? Що видехме ний? Кои славни качества на Божия характер можем ний да вжзприемем? Як. 5, 11. Забег. 1.

2. Какъв важен сжвет ни се дава? Ст. 12.

3. Кой сжвет даде спасителжт относно клетвата? Мат. 5, 33—37.

4. Що трябва да прави този, който страда? Що трябва да прави този който е весел? Як. 5, 13. Забел. 2.

5. Що се сжветват болните? Що трябва да сторят цжрковните презвитери? Ст. 14.

6. Какво ще вжзстанови молбата с вера? Кое благословение се обещава на тези, които се повдигат вследствие на послушаната молба? Ст. 15.

7. Що трябва да сторят тези, които желаят да бждат излекувани? Ст. 16. I част.

8. Що се казва за усжрдната молба? Ст. 16 посл. ч.

9. Кой пример ни се привежда относно силата на вярующата молба? Ст. 17. 18. Забел. 3.

10. Кое уверение даде Исуса че нашата молба ще бжде послушна? Иоан 14, 13, Мар. 11, 22—24.

11. Какво се казва за този, който успее да покае един грешник от пжтя на заблудата? Як. 6, 19. 20.

12. Що трябва ни според Хр.стовото поучение да направим, когато нашия брат ни сжгреша? Мат. 18, 15—17.

13. Как разглежда Бог спасението на една душа? Лука 15, 10.

14. Как описва сжщата успокоителни истини един от пророците? Иез. 18, 23, 32.

Забележки.

1. „Сетнината от Господа“. Думата сетнина на това място означава толкова колкото и цел. Имаше причина за проверката на Иова чрез страданията. Бог работи с цел. Бог допуска всеки един от нас в испитанията и страданията. В страданията ний трябва да се научим, че Бог е сж-страдателен и милостив.

2. Спасителното средство е молбата не за да се получи наградата от страданието, но при всеки случай да засилим верата, да убодри умжт, това шото да бждем успокоени и насжрдчени.

3. Полезно е при изучването на този урок да се чете внимателно важната история, която описва опитността на Илия както е описана в III. Цар. 17, 18.

Да си помислим, че Илия беше един человек, като нас. С сжщите слабости и желания. Това, което Бог направи за него в отговор на неговата молба, той може и желае и за нас да го направи стига само ний както той да се приджржаме на молбата.

12 УРОК — 23 Юний

Скжперничество.

Вжпроси.

1. Повтори десетата заповед? Изх. 20, 17.

2. Кое предупредение изговори спасител спремо скжперничеството? Лука 12, 15. Забел. 1.

3. Чрез коя притча той подкрепи тържествено това предупреждение? Ст. 16 – 21

4. Как нарича апостол Павел скжперничеството? Кол. 3, 5, Забел. 2.

5. Какъв ще бъде ужасния край на идолослужителя? Ефес. 5, 5; Откр. 22, 15.

6. Как гледа Бог на Лихоимеца? Пс. 10, 3.

7. Кой беше греха на Ахана? Ис. Нав. 7, 20. 21. Забел. 3.

8. Кой е коренът на всего зло? Покой фалшив път са тръгнали мнозина? Кое е било скръбното следствие? 1. Тим. 6, 10.

9. Кой съвет дава апостолът? Ст. 11.

10. Какви чловеци требваше да се избират из между Божия народ за водители? Изх. 18, 21.

11. Кому принадлежат всички неща на земята? Кому принадлежим ний? Пс. 24, 1, 50, 9—12. Агей 2, 8.

12. Какво становище заема човекът спремо всички тези неща? Лука 19, 13.

13. Колко от това, което ний притежаваме е свето на Господа? Лев. 27, 30—33.

14. Кое изобличени отправя Бог спремо народа си? Авал. 3, 8. Забел. 4.

15. Кое е скръбно следствие когато некой ограби Бога? Ст. 9.

16. Кое благословение се обещава на този, който се покаява? Ст. 10. 11.

17. Кое обещание се дава на тези, които не навивдат грабителството? Пр. 28, 10.

Забележки.

1. „Аз видех, че скжперничеството доведе некои до там, щото задържаха на себе си една значителна част. Те ограничаваха жертвите си. Това се докладваше на небето и проклятието дойде над

техната жертва и техните стада в размера, който са задържали за себе си. Някои беха посетени с страдание в фамилията. Бог не желае да приеме храма жертва“.

2. „Божие то слово описва сжхперисчеството като идолослужение. Не е възможно мъже и жени да държат закона и сжщевременно да любят на- рите. Сжрдечните наклоности трябва да се направ- ливат кжм небесните неща. Нашето сжкровище трябва да се вложи в небето, защото гдето е на- шето сжкровище там е и нашето сжрдце.

3. „Една скрита златна плоча и една Вави- лонска дрека разтревожиха целия израилев стан. Недоверието между народа спремо Бога се при- чини чрез греха на един човек. Хиляди беха из- бити на бойното поле, защото Бог не желаше да благослови народа в средата на който се намираще дори само един грешник, който престжпяше него- вото слово.

4. Аз видех, че мнозина, който признават че трябва да се назят Божите заповеди и на които Бог е поверил средства, за да се сложат в него- вата класа — те ги употребяват за свои лични нужди. Те ограбват Бога в десетжците и дарбите. Те задържат Божието за свое лично нещастие. Те причиняват мжршавост, слабост и бедност над себе си и тжмнина над цжрквата чрез сребролюбие то си и ограбването на Божите десетжци и дарби“.

13. УРОК — 30 Юний.

Повторение.

Вжпроси.

1. Кой е писателжт на това писание? Как се нарича издателжт сам? Що трябва ний да правим, когато попада изкушение? Кжде е изворжт на

мждроста? С що са сравнени тези, които се молят с сжмнение? Що е всичко възможно на вярата? Як. 1, 1—8.

2. С що са сравнени богатите? Ще донесе ли натрупаното богатство мир на сжрдцето? Каква е заплатата на греха? Чрез що се раждат християните? Ст. 9—18.

3. Кой сжвег се дава относно слушането и говоренето? Що трябва да оставят християните настрана? Що трябва да приемат? Що е големото огледало на характера? Как се разеснява истинската религия? Ст. 19—27.

5. Кой вжпрос е зададен относно верата, която нема дела: Що не се казва за верата на падналите ангели? Кое е доказателството за истинската вера? Каква беше верата на Авраама? Ст. 14—26.

6. В какво грешжт мнозина? В какво са сжстояние са тези които владеят езика си? Чрез кой образ се представя непокоснат език? Як. 3, 1—9.

7. Може ли сладка и горчива вода да извира от един и сжщ извор? От що се познава едно истинско джрво? Що откриват нашите дупни? Опиши мждростта, която иде от горе. Ст. 10—18.

8. Що означава Яков като причина на разпри и противоречие между цжрковните членове? Кое е препятствието на молитвата? Как се нарича свржската с света? С кое оржжие трябва ний да се противопоставим на искушението? Як. 4, 1—8.

9. Що се казва относно греха за осжждането? Що казва Яков относно несигурността на живота? Кого трябва ний да признаваме при всекой случай на живота си? Ст. 9—17.

10. Как е описано риданието, което ще дойде над богатите? За кое време се говори тук? Коя борба между капитала и труда е описана? Кои сжвеги са дадени на Божия народ? Кога и за коя

цел ще се излее кжсния джжд? Кой пример на
тжрпение се дава? Яков 5, 1—10.

11. Кой сжвет се дава относно молитвата за
болните? Какжв сжвет ни се дава за признаието
на греховете взаимно? Коя молба с успех ни е
представена като пример? Ст. 11—20.

